

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ ΠΡΟΤΥΠΗΣ ΔΙΚΗΣ

(κατ'άρθρο 1 ν.3900/2010)

ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΠΑΡΕΛ. ΤΗΝ 12/9/24
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. ΠΑ 18

Της Ανώτατης Διοικήσεως Ενώσεως Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ), με έδρα στην Αθήνα, οδός Ψύλλα αρ.2 και Φιλελλήνων, ΑΦΜ 090280327, Δ' ΔΟΥ Αθηνών, όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Έχει ασκηθεί ενώπιον του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών η με ΑΓ4826/2024 αγωγή της [.....], στρεφόμενη κατά της Περιφέρειας Αττικής και του Ελληνικού Δημοσίου, όπως εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών. Στην δίκη αυτή άσκησε πρόσθετη παρέμβαση με Π228/2024 η ΑΔΕΔΥ, αφού, σύμφωνα με το άρθρο 2 του καταστατικού της, μεταξύ των σκοπών της συγκαταλέγεται:

«Β) η σφυρηλάτηση της ενότητας και της συνεργασίας μεταξύ των μελών της και ο συντονισμός της δράσης τους για την διασφάλιση, την προστασία και την προαγωγή των οικονομικών, εργασιακών, κοινωνικών, ασφαλιστικών, συνταξιοδοτικών και γενικότερων συμφερόντων των Εργαζομένων στο Δημόσιο και την υπεράσπισή τους απέναντι σε κάθε αυθαιρεσία της εξουσίας»

Με την εκκρεμή αυτή αγωγή τίθεται το ζήτημα της συνταγματικότητας της ρυθμίσεως του άρθρου 26 ν.4354/2015 σύμφωνα με την οποία ανεστάλη για δύο έτη (1.1.2016-31.12.2017) η μισθολογική εξέλιξη των καταλαμβανόμενων από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 7 ν.4354/2015 δημοσίων υπαλλήλων, ήτοι ανεστάλη για δύο χρόνια η μισθολογική εξέλιξη του συνόλου των δόκιμων και μόνιμων πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων του Κράτους, των ΟΤΑ και των ΝΠΔΔ.

Σύμφωνα με την επίδικη ρύθμιση:

«Άρθρο 26

Μεταβατικές διατάξεις - Μισθολογική κατάταξη και εξέλιξη των υπηρετούντων υπαλλήλων

1. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, η μισθολογική κατάταξη των υπαλλήλων στα μισθολογικά κλιμάκια του άρθρου 9 πραγματοποιείται σύμφωνα με τα τυπικά τους προσόντα, το χρόνο υπηρεσίας στο φορέα που υπηρετούν,

καθώς και το χρόνο υπηρεσίας, που έχει αναγνωριστεί από το φορέα αυτόν, μέχρι και στις 31.12.2015.

2. Μετά τη μισθολογική κατάταξη της προηγούμενης παραγράφου, η μισθολογική εξέλιξη όλων των υπαλλήλων αναστέλλεται μέχρι τις 31.12.2017. Από 1.1.2018 η μισθολογική εξέλιξη ενεργοποιείται εκ νέου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 συνυπολογιζόμενου και του τυχόν πλεονάζοντος χρόνου, που είχε υπολογισθεί κατά την αρχική κατάταξη, χωρίς όμως να λαμβάνεται υπόψη το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από την ημερομηνία έναρξης ισχύος των διατάξεων του παρόντος νόμου μέχρι τις 31.12.2017».

Συγκεκριμένα, με την αγωγή αυτή, προς υποστήριξη της οποίας η ΑΔΕΔΥ άσκησε την Π228/2024 πρόσθετη παρέμβαση προβάλλεται ότι:

α) το συγκεκριμένο μέτρο της αναστολής της μισθολογικής εξέλιξης επιβαρύνει και πάλι τους μισθοδοτούμενους από το Δημόσιο, κατά παράβαση της κατά το άρθρο 25 παρ. 4 του Συντάγματος υποχρέωσης όλων των πολιτών για εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης.

β) Εξάλλου, η νομοθετική πρόβλεψη για αναστολή της μισθολογικής εξέλιξης όλων των δημοσίων υπαλλήλων από 1.1.2016 έως 31.12.2017 είναι απολύτως δυσανάλογη προς τους επιδιωκόμενους από το νομοθέτη σκοπούς, συνεκτιμωμένου ιδιαίτερος του γεγονότος ότι δραστηκότερα τούτου μέτρα περικοπών των αποδοχών του προσωπικού του Δημοσίου, που έχουν ληφθεί κατά το παρελθόν, αποδείχθηκαν εντελώς απρόσφορα και ακατάλληλα προς επίτευξη του σκοπού για τον οποίο επιβλήθηκαν και συγκεκριμένα προκειμένου να αποσοβηθεί ο κίνδυνος χρεοκοπίας της Χώρας και εξόδου της από την Ευρωζώνη.

γ) Άλλωστε, ούτε από την αιτιολογική έκθεση, ούτε από την Έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους που συνόδευσε τον ν.4354/2015 προκύπτει ποσοτικοποιημένα ποιο ανέμενε ο κοινός νομοθέτης να είναι το αντίστοιχο δημοσιονομικό όφελος από την αναστολή της μισθολογικής εξέλιξης των καταλαμβανομένων από το πεδίο εφαρμογής του ν.4354/2015 υπαλλήλων, όπως η ενάγουσα, ώστε να ελεγχθεί δικαστικώς η προσφορότητα του μέτρου, αναφορικά με τον αορίστως επικαλούμενο συνολικό στόχο της δημοσιονομικής προσαρμογής, τη στιγμή που το 2015 δεν ευρισκόταν η δημοσιονομική κρίση πλέον στα επίπεδα του 2010, οπότεν ξεκίνησαν να θεσπίζονται τα αντίστοιχα νομοθετήματα περί υιοθετήσεως των μνημονιακών δεσμεύσεων της Χώρας.

δ) Ταυτόχρονα, ενόψει της παρατηρήσεως αυτής το σωρευτικό αποτέλεσμα που οι διαδοχικές περικοπές που υπέστη η ενάγουσα στις αποδοχές της δυνάμει των ν.3833/2010, 3845/2010, 4024/2011 και 4093/2012 σε συνδυασμό με την αναστολή προαγωγής για διάστημα άνω της 4ετίας, βάσει των ρυθμίσεων του ν.4024/2011 έως και την ψήφιση του ν.4354/2015, σε συνδυασμό με την πλήρη κατάργηση επιδομάτων εορτών και αδείας όπως και της λήψεως και άλλων μέτρων που την έπληξαν οικονομικά με διαδοχικά νομοθετήματα, η ρύθμιση του άρθρου 26 ν.4354/2015 αντιβαίνει στις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1, 4 παράγραφοι 1 και 5, 5 παρ. 1, 22, 23, 25 παράγραφοι 1 και 4 και 28 παρ.1 εδάφ. α' του Συντάγματος, καθώς και προς το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α.

Τούτο διότι, η διάταξη του άρθρου 26 ν.4354/2015, με την αναστολή της μισθολογικής εξέλιξης σε όλο το Δημόσιο, επιφέρει επιπρόσθετη, ουσιώδη μείωση του εισοδήματος της ενάγουσας, ενόψει της εξακολουθητικώς παράνομης καθυστέρησης εξέλιξής της στο επόμενο ΜΚ μέχρι του καταληκτικού ΜΚ 19 που αντιστοιχεί σε συγκεκριμένη περιουσιακή επαύξηση την οποία η ενάγουσα στερήθηκε παρανόμως, αφού απολιπομένης της πληττόμενης ρυθμίσεως, θα είχε εξελιχθεί στο καταληκτικό ΜΚ 19 από 1.4.2021 και όχι από 1.4.2023. Ούτως, αποτελεί ένα από τα περισσότερα μέτρα που υιοθετήθηκαν από το νομοθέτη ως αναγκαία προς αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης, πλήττοντας πάλι την ίδια κατηγορία εργαζομένων (των υπηρετούντων στο Δημόσιο) χωρίς εν τούτοις ειδικώς στην περίπτωση του άρθρου 26 ν.4354/2015 να γίνεται παράθεση ποσοτικοποιημένων παραμέτρων για το δημοσιονομικό όφελος που θα αποκομίσει από την αναστολή της μισθολογικής εξέλιξης το Δημόσιο. Το μέτρο δε αυτό επιβλήθηκε αδιακρίτως σε όλες τις κατηγορίες δημοσίων λειτουργών και υπαλλήλων, ακόμη και εκείνων που αμείβονται με ειδικά μισθολόγια, ενώ, περαιτέρω, η μη επιβολή του μέτρου αυτού και στους εργαζομένους στον ιδιωτικό τομέα καθιστά την επίμαχη ρύθμιση αντίθετη στη συνταγματική αρχή της ισότητας.

Επειδή, το άρθρο 1 ν.3900/2010 ορίζει ότι:

«1. Οποιοδήποτε ένδικο βοήθημα ή μέσο ενώπιον οποιουδήποτε τακτικού διοικητικού δικαστηρίου μπορεί να εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας με πράξη τριμελούς επιτροπής, η οποία αποτελείται από τον Πρόεδρό του, τον αρχαιότερο Αντιπρόεδρο και τον Πρόεδρο του αρμόδιου καθ' ύλην Τμήματος, ύστερα από αίτημα ενός εκ των διαδίκων ή του Γενικού Επιτρόπου των

διοικητικών δικαστηρίων, όταν με αυτό τίθεται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες σε ευρύτερο κύκλο προσώπων.»

Επειδή, ως προσθέτως παρεμβαίνουσα η ΑΔΕΔΥ αποτελεί διάδικο κατά την έννοια του άρθρου 1 ν.3900/2010 και ζητεί την εισαγωγή της με ΑΓ4826/2024 αγωγής στο Συμβούλιο της Επικρατείας ενόψει του ότι με αυτήν τίθεται το ζήτημα της συνταγματικότητας του άρθρου 26 ν.4354/2015 που αποτελεί ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος, αφού αφορά το σύνολο των δόκιμων και μόνιμων πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων του Κράτους, των ΟΤΑ και των ΝΠΔΔ κατά τη ρύθμιση του άρθρου 7 ν.4354/2015, τα συμφέροντα των οποίων προασπίζεται η ΑΔΕΔΥ, ως η τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση των δημοσίων υπαλλήλων.

Επειδή, στην αγωγή αυτή τίθεται εξίσου το ζήτημα της εξακολουθητικής παρανομίας του εργοδότη της ενάγουσας (Περιφέρεια Αττικής) ως εκ της μη σύνομης μισθολογικής κατάταξης της ενάγουσας, σύμφωνα με την ΣΤΕ 1214/2002 και το συνακόλουθο ζήτημα του χρόνου έναρξης της παραγραφής της οικείας μισθολογικής της αξίωσης. Ειδικότερα, επί του ζητήματος παραγραφής, η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι η αξίωσή της προς αποζημίωση αποτελεί απότοκο της κάθε επιμέρους μη νόμιμης κατατάξεώς της στο επόμενο ΜΚ ως εκ της διαδοχικής εφαρμογής από την εργοδότη της Περιφέρεια Αττικής, της αντισυνταγματικής ρύθμισης του άρθρου 26 ν.4354/2015 με αποτέλεσμα παρανόμως να λάβει το καταληκτικό ΜΚ 19 την 1.4.2023 (αντί την 1.4.2021). Κατά τούτο, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της, στοιχειοθετείται διαρκής παρανομία της Περιφέρειας Αττικής, η οποία οφείλεται στην εξίσου παράνομη ενέργεια του Ελληνικού Δημοσίου ως εκ της ψηφίσεως της αντισυνταγματικής ρυθμίσεως του άρθρου 26 ν.4354/2015, με αποτέλεσμα η αξίωση της ενάγουσας εκ της μισθολογικής διαφοράς που προέκυψε από την αντισυνταγματική ρύθμιση του άρθρου 26 ν.4354/2015 να υπόκειται κατά τη ρύθμιση του άρθρου 140 παρ.3 και 141 ν.4270/2014 για κάθε οικονομικό έτος στο οποίο ανήγετο η σχετική ζημία σε αυτοτελή πενταετή παραγραφή, η οποία άρχιζε από το τέλος του έτους αυτού (βλ. ad hoc ΣΤΕ 1214/2002 σκ.14). Σε κάθε περίπτωση, την 1.4.2023 κατετάγη στο καταληκτικό ΜΚ 19, οπότε αν κατέστη δικαστικώς επιδιώξιμη η αξίωσή της για τις αποδοχές που θα εδικαιούτο εάν είχε καταταγεί στο ΜΚ 19 την 1.4.2021, εφόσον δεν είχε εφαρμοστεί από την πρώτη εναγόμενη η αντισυνταγματική ρύθμιση του άρθρου

26 ν.4354/2015, οπότεν (την 1.4.2023) μπορούσε και να γνωρίζει το μέγεθος της συνολικής οικονομικής της ζημίας.

Επειδή, προς υποστήριξη της παρούσας αίτησης υποβάλλεται ακριβές αντίγραφο της με ΑΓ 4826/2024 αγωγής, της με Π228/2024 πρόσθετης παρέμβασης και παράβολο ύψους 300 ευρώ (δύο διπλότυπα των 150€).

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΖΗΤΟΥΜΕ**

Την εισαγωγή κατ'άρθρο 1 ν.3900/2010 της με ΑΓ4826/2024 αγωγής στο Συμβούλιο της Επικρατείας, ενόψει του ότι με αυτήν τίθεται το ζήτημα της συνταγματικότητας του άρθρου 26 ν.4354/2015 και το οποίο αφορά το σύνολο των δόκιμων και μόνιμων πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων, τα συμφέροντα των οποίων προασπίζεται η αιτούσα.

Αθήνα, 12.09.2024

Η πληρεξούσια δικηγόρος

ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ - M.Juris Oxford
ΗΡΩΔΟΥ 17 ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 106 74
ΑΦΜ: 140373802 - Δ.Ο.Υ: Α ΑΘΗΝΩΝ
Α.Μ. Δ.Τ.Α. 33496
ΤΗΛ/ΦΑΞ: 210 7228056 - 6973 006163
e-mail: m.panagopoulou@mplawoffice.gr

